

Eis aqui se descobre a nobre Hespanha
Como cabeça alli da Europa toda.
De ĉi tie jen noblá Hispanujo
Kvazaŭ kapo de la tuta Eŭropo.
(«Os Lusiadas». Kanto IIIa, XVII.)
CAMOENS

4a jaro Aŭgusto 1934 N-ro 39

OFICIALA ORGANO DE
HISPANA ESPERANTO ASOCIO
ORGANO OFICIAL DE LA
ASOCIACIÓN ESPERANTISTA ESPAÑOLA

Redakcio kaj Administracio:
SAGASTA, 10. - MADRID (HISPANUJO)
APARTADO DE CORREOS 1.089

ATENTU

Sendu ĉiam viajn korespondaĵojn al APARTADO DE CORREOS N.º 1.089, MADRID. Gazetoj faru same po DU EKZEMPLEROJ.

Enviad toda clase de correspondencia al Apartado dicho anteriormente.

TIPOGRAFIA CHULILLA Y ANGEL
Torrecilla del Leal, 17
Teléfono 71926

HISPANA ESPERANTO - ASOCIO

Balance de fondos correspondiente al segundo trimestre de 1934

DEBE	PESETAS
Existencia en 30 de abril de 1934	1.668,97
Ingresado por venta de folletos e insignias	62,60
Ingresado por donativos	19,00
Ingresado por cuotas de 1934	191,70
Ingresado por cuotas de 1935	10,50
Ingresado por subvención	2.250,00
Suma el Debe	4.202,77

HABER	
Alquiler de casa y gratificación a la portera durante el trimestre	330,00
Gastos de Secretaría	155,90
Personal de Secretaría	360,00
Facturas de la imprenta de los Sres. Chulilla y Angel, por las revistas de mayo y junio y otros impresos	477,50
Pagado al Sindicato de Iniciativas da Madrid, por la cuota de 1934	60,00
Girado a Checoeslovaquia para gastos de franqueo del BES-adresaro de 1934	27,10
Descontado en formalización por la Hacienda, al hacer efectivo el libramiento de la subvención del segundo trimestre de 1934	88,90
Girado a U. E. A. por cuotas de 1934	713,00
Girado a U. E. A. por un anuncio a cuenta del Patronato Nacional del Turismo en *la jarlibro* de 1934	278,85
Pagado a la Compañía de Seguros «Plus Ultra», por seguro de incendios y robo	53,40
Suma el Haber	2.544,65

RESUMEN

Importa el Debe..............................	4.202,77
Importa el Haber..............................	2.544,65
Existencia en el día de la fecha...........	1.658,12

Madrid, 30 de junio de 1934.—El Tesorero, *Julián Sosa*.—Intervine: El Secretario, *Fernando Redondo*.—V.° B.°: El Presidente, *Julio Mangada Rosenörn*.

ACTA DE LA JUNTA CENTRAL EJECUTIVA DE H. E. A.

En Madrid, a las 19 horas del 12 de julio de 1934, se reunió en el domicilio de la Asociación (Sagasta, 10) la Junta Central Ejecutiva, con asistencia de los miembros expresados al margen.

Se aprobó el acta de la sesión anterior.

Se aprobó el balance de fondos correspondiente al segundo trimestre de 1934.

El presidente da cuenta de que por el Ministerio de la Gobernación se ha concedido una subvención de 2.500 pesetas para atenciones de la Asociación.

Se acuerda entregar a D. Jacinto Martín doscientas pesetas a cuenta de la labor realizada para poner en esperanto los textos de los carteles del Patronato Nacional de Turismo.

Todos los acuerdos se tomaron por unanimidad, y por no haber más asuntos que tratar se levantó la sesión.

El secretario, *Fernando Redondo*.—V.° B.°: El presidente, *Julio Mangada*.

Asistieron: el presidente (que llevaba la representación del vicetesorero D. Fernando Molina), el tesorero D. Julián Sosa (que llevaba la del vicepresidente D. José Perogordo), la bibliotecaria doña Visitación Martín, el vocal D. José Artigas, el vicesecretario D. Jacinto Martín, y el secretario.

ACTA DEL INSTITUTO ESPAÑOL DE ESPERANTO

En Madrid, a 2 de julio de 1934, en el domicilio social del Instituto Español de Esperanto, Sagasta, 10—Asamblea Suprema de la Cruz Roja—, bajo la presidencia de D. Mariano Mojado se reunieron en Junta los miembros del Instituto que al margen se expresan, residentes en Madrid, y previa citación.

Leída el acta de la sesión anterior, es aprobada por unanimidad.

Verificado el escrutinio de la votación para la nueva Junta Directiva del Instituto, resultó por gran mayoría de votos elegida la siguiente:

D. Mariano Mojado, presidente.
D. José Perogordo, vicepresidente.
D. Fernando Redondo, secretario.
D. José Núñez Rey, vicesecretario.
D. Pedro Gil Arrúe, tesorero.

Se da cuenta del estado de fondos en la Caja del Instituto, que es de mil setenta pesetas con diez céntimos. Y se acuerda por unanimidad que se depositen en una entidad bancaria como perteneciente al Instituto y a nombre del presidente y tesorero, quedando en poder de éste una pequeña cantidad para los gastos corrientes.

Dado que presentó su dimisión del cargo de *lingvo-komitatano* el secretario saliente de este Instituto, D. Julio Mangada Rosenörn, se propuso la designación de sustituto para proponerlo a la Asociación Esperantista Española y que ésta lo proponga a la Academia de Esperanto; y pesados los méritos de algunos samideanos, miembros del Instituto, y consecuentemente de H. E. A., recayó la designación en D. Víctor Olegario Allende, que será propuesto primeramente al resto de los miembros del Instituto para, caso de ser votado favorablemente, proponerlo en seguida a H. E. A.

Se trató de la necesidad de cubrir las plazas vacantes en el Instituto, dejando sin cubrir las correspondientes a aquellos que fueron miembros del Instituto y hoy, por no serlo de H. E. A., condición precisa para serlo del Instituto, produjeron vacante; dejando de cubrir estas plazas con la esperanza de que las ocupen aquellos mismos que las causaron. Se hicieron indicaciones de algunos nombres de competentes samideanos, quedándose en extender una lista de candidatos, incluyendo los indicados, para ser propuesta al resto de los institutanoj. Fueron indicados D. Domingo Díaz Ambrona, D. Manuel Vázquez, D. Serapio Elvira, D. Alberto Díaz, D. Javier Maraury,

D. Julián Sosa, D. Salvador Oliván, D. Manuel Monteagudo, don Hipólito Luengo y D. Luis Santamarina.

Se determinó que todos los meses celebre sesión el Instituto en el primer lunes de cada mes, y a las siete de la tarde, en el domicilio social, Sagasta, 10, a partir del próximo mes de octubre.

Se cambiaron impresiones sobre la necesidad de editar un pequeño folleto de propaganda con los estatutos y datos acerca de los requisitos para adquirir los diplomas elemental y superior del Instituto, y de editar también las normas o programa para la prueba de opción al diploma de capacidad superior. Estos asuntos quedaron en pie para ser tratados en la próxima sesión y venideras.

Y no habiendo más asuntos que tratar, el presidente levantó la sesión a las 19 y 15 minutos del día de la fecha arriba dicha.

El Secretario, *Julio Mangada Rosenörn*.—V.° B.°: El Presidente, *Mariano Mojado*.

NOTA.—Votaron 19 miembros de los 24 que actualmente tiene el Instituto. D. Mariano Mojado tuvo 14 votos; D. Vicente Inglada, 4; D. José Perogordo, 1, para la presidencia.

D. José Perogordo, 14; Srta. María Franco, 3; D. Fernando Soler, 3, para la vicepresidencia.

D. Fernando Redondo, 18, y D. Julio Mangada, 1, para secretario.

D. José Núñez Rey, 14; Srta. María Franco, 4, y D. Luis Escartín, 1, para vicesecretario.

D. Pedro Gil Arrúe, 14; D. José Núñez Rey, 3; D. Vicente Alonso, 1, y D. Fernando Soler, 1, para tesorero.

Asistieron a la reunión: D. Mariano Mojado, D. Fernando Soler, D. José Perogordo, D. Vicente Alonso, D. José Núñez Rey, don Fernando Redondo y D. Julio Mangada.

AVISO

Con el presente número recibirán los HEAanos una hoja suelta con el texto del reformado artículo segundo de nuestro Reglamento. Se ha editado la hoja en forma tal que los que lo deseen pueden pegarla sobre el texto antiguo, y a este fin se han omitido las siguientes líneas que figuran en el original:

«Presentado en esta Dirección General de Seguridad a los efectos del párrafo tercero del artículo 4.° de la Ley de Asociaciones de 30 de junio de 1887.—Madrid, 20 de enero de 1934.—El Director General, *José Valdivia*.» (Rubricado).

Hay un sello que dice: «Dirección General de Seguridad.—Asociaciones.»

LUIS DE GONGORA

Neniu poeto estis pli diskutata ol ĉi tiu hispana poeto. Li naskiĝis dum la dua duono de l' XVI jarcento, je la ekdekadenco, kaj li mortis je 1627, farinte gloran kaj fruktodonan laboron sed naskinte ankaŭ kontraŭ sin mem la plej grandan kaj furiozan kritikon: lia laboro estas la plej kuraĝa kaj originala de nia poezio, ĉar li, nekapabla aliĝi al iu ajn el la tiamaj formuloj, serĉas malfacilan kaj danĝeran vojon, sur kiu nur povis antaŭeniri vera reformemulo, kreante skolon por serĉi novajn esprimnormojn, enkondukante novajn kaj malofte uzatajn vortojn, ofte aludante mitologion kaj historion, komplikante la frazojn por trovi kaj prezenti trafitajn belegajn dirmanierojn. Poeto kun duobla kapablo ĉu prezentanta plej simplajn senton kaj ritmon, ĉu la subtilan alĥemion de la intencoj kaj bildoj plej malfacilan: ĉu li prezentiĝas kvazaŭ ŝprucigilo el pura kaj kristala akvo; ĉu kvazaŭ densa nubo frizata de la vento laŭ ensorĉaj arabaĵoj kaj el kiu la lumo elvidigas belegajn neatenditajn radiojn.

La poeto dum sia unua epoko estas neimitebla, kaj li fariĝis tute populara; la dua epoko alportis al li teruran kritikon eĉ malestimon, sed nuntempe oni taksis lin genio, ĉar lia verkaro estis al la modernaj verkistoj kaj poetoj la plej efika armilo dum la moderna batalo por triumfigi la novajn formojn. Oni aperigis novajn eldonojn de lia verko «Soledades» (Solecoj) kaj diversajn ekzegezojn pri lia laboro tutmondfama. Li, do, estis Majstro, kies vojon iris Mallarmé kaj Paul Valery.

Kiam li estis kvardek kvin jara, li fariĝis pastro; sed lia posteno en la Katedralo de Córdoba, ne mortigis la homon kaj poeton.

Ĉiu moderna spirito entuziasme rememoras lian «solecon», kiu komencas:

Era del año la estación florida
En que el mentido robador de Europa
(Media luna las armas de su frente
Y al sol todos los rayos de su pelo),
Luciente amor del cielo
En campos de zafiro pace estrellas.

Estis de l' jaro la sezon' floranta
Kiam la falsa rabant' de Eŭropo
(Duonlun' l' armiloj de lia frunto
Kaj al sun' radioj de l' harar' hela),
Lumanta l' am' ĉiela
Ĉe zafira kampo paŝtas stelojn.

UN ROMANCE DE LUIS DE GONGORA
ROMANCO DE LUDOVIKO DE GONGORA

Ciego que apuntas, y atinas,
caduco Dios, y rapaz,
vendado que me has vendido,
y niño mayor de edad,
por el alma de tu Madre,
que murió, siendo inmortal,
de envidia de mi señora,
que no me persigas más.
Déjame en paz, Amor tirano,
déjame en paz.

Baste el tiempo malgastado
que he seguido a mi pesar
tus inquietas banderas,
forajido capitán.
Perdóname, Amor, aquí,
pues yo te perdono allá,
cuatro escudos de paciencia,
diez de ventaja en amar.
Déjame en paz, Amor tirano,
déjame en paz.

Amadores, desdichados,
que seguís milicia tal,
decidme: ¿qué buena guía
podéis de un ciego sacar?
De un pájaro, ¿qué firmeza?
¿Qué esperanza de un rapaz?
¿Qué galardón de un desnudo?
De un tirano, ¿qué piedad?
Déjame en paz, Amor tirano,
déjame en paz.

Diez años desperdicié,
los mejores de mi edad,
en ser labrador de Amor
a costa de mi caudal.
Como aré y sembré, cogí:
aré un alterado mar,

Blinda arkpafant' trafanta,
Di' kaduka, tamen knab',
min vidbandaĝit' vendinta,
kaj infan' en granda l' aĝ',
je l' animo de l' mortinta
cia la Patrin', kvankam
ŝi senmorta, pro l' envio
al mastrino mia, jam.
Lasu pace min ci, Amoro,
Amortiran'.

Malŝparita temp' sufiĉu
al la serv' de cia flag'
malkvieta, kontraŭ mia
vol', rabista kapitan'.
Min pardonu ci ĉi tie,
mi cin tie, kaj jen pag'
paciencaj kvar moneroj,
dek el amoavantaĝ'.
Lasu pace min ci, Amoro,
Amortiran'.

Vi, malfeliĉul', amanto,
dejoranta en la band',
diru: kia bona gvido
el blindulo estu jam?
Kia konstantec', el birdo?
Kia la esper', el knab'?
Kia el nudul' donaco?
El tirano, ĉu kompat'?
Lasu pace min ci, Amoro,
Amortiran'.

Jarojn dek mi jam malŝparis
bonajn plej al mia l' aĝ',
kulturinte mi la Amon
kontraŭ mia kapital'.
Laŭ la plug' kaj sem', rikolto:
plug' en malserena mar',

sembré una estéril arena,
cogí vergüenza y afán.
Déjame en paz, Amor tirano,
déjame en paz.

Una torre fabriqué
del viento en la raridad
mayor que la de Nembroth,
y de confusión igual.
Gloria llamaba a la pena,
a la cárcel libertad,
miel dulce al amargo acíbar,
principio al fin, bien al mal.
Déjame en paz, Amor tirano,
déjame en paz.

semo en sterila sablo;
hont' kaj pen', rikolta fask'.
Lasu pace min ci, Amoro,
Amortiran'.

Mi starigis altan turon
en la vento kiel baz',
ĝi pli granda, ol Nembroth'a,
kun konfuzo laŭ egal'.
Glor' doloron, la karceron
foro, juĝis mia saĝ',
kaj miel' aloon, eko
finon, la malbonon ŝanc'.
Lasu pace min ci, Amoro,
Amortiran'.

Esperantigis: JULIO MANGADA ROSENÖRN

PACAJ BATALANTOJ

Jen la personoj kiuj ankoraŭ estas preskaŭ nekonataj. Ili estas tre malmultenombraj kaj kiam ili predikas la pacon kaj la reciprokan amon inter la homoj, la plimulto el ĉi tiuj fermas siajn orelojn «ĉar la afero ne estas aŭskultinda». Tamen estas kelkaj homoj, kiuj aŭskultas atente tion kion la pacbatalantoj diras, sed ili nenion komprenas car kvankam iliaj oreloj ne estas surdaj, estas tute surda lia koro, kaj ili finas juĝante la parolantojn frenezuloj aŭ mallertaj. Nur malgrandega parto komprenas, ĉar ili ne nur uzas la kapon por pensi kaj juĝi sed ankaŭ la koron.

La pacbatalantoj ekkrias: For la militon! Amu unu la alian! Kaj la homoj, kiuj nur pensas kaj juĝas per la kapo, tio estas, tiuj, kiuj fermas siajn orelojn, kaj tiuj, kiuj estas surdaj el koro, respondas: Penadu, penadu frenezuloj! La milito estos efektivigata tuj kiam ni volu. Ni estas la plimulto kaj tio kion ni faros estos bone farita kaj vi nepre devos akcepti ĝin. Ĉu vi ne vidas ke per la milito ni povas akiri kapitalon?

—Jes—respondas la pacbatalantoj—, sed por akiri tiun monon estas necese, ke multaj el niaj fratoj perdu sian vivon pro teruraj bataloj. Tial, tiu mono estos makulita per homa sango kaj tiu, kiu ĝin akceptu, estos vera krimulo.

Aŭdinte ĉi tiujn vortojn, la surdaj el koro, levetas siajn ŝultrojn, ridetas mokeme kaj respondas: Krimuloj aŭ ne krimuloj ni estos riĉaj

kaj ĉi tio signifas ke ĉiuj, vole aŭ nevole, estos devigataj obei kaj respekti nin, dum vi ĉiam estos frenezuloj kaj viaj frazoj nur taŭgos por ridigi la publikon.

Jen la vero: dum la malpravo triumfas, ni, la esperantistoj, la veraj pacbatalantoj estas juĝataj frenezuloj, mallertaj aŭ iluziemaj. La Homaro ankoraŭ estas infaneto kaj pro tio la malpravo venkas, sed iu tago, kiam ĝi estos forta homo, ĝi ne misjuĝos ĉar la tutaj koroj aŭskultos kaj komprenos la voĉon de l' Vero, la voĉon de l' Esperanto kaj nia sankta Ideo regos la volon de l' homoj.

Ĉu ĉi tiu tago estas ankoraŭ malproksima?

Se ni laborus obstine kaj pacience, ĝi estus proksima. Kontraŭe, se ni laciĝus neniam ĝi alvenus.

Antaŭen, do, karaj gesamideanoj, ĉiam antaŭen!!

Logroño. EMILIO AYARZA

PRI NIA GAZETO

La senpaga suplemento al «Literatura Mondo»—2ª n-ro., 1934—, en la fako «Revuo de Revuoj», kiun verkas G. Karczag, diras, ke «Aŭstria-Esperantisto» represas el nia gazeto «la unuarangan poemon de Ferdinando Redondo: «La misvojo. Himno de la pesimistoj» Kaj recenzante nian gazeton, diras: «HISPANA ESPERANTO-GAZETO forte surprizis min. En la malgranda formato, malgraŭ societaj informoj k. t. p. tiom da legindaĵo! Tradukitaj poemoj tiom delikataj! La elegio «Vulzio» de H. Moreau en la traduko de Amalia Núñez Dubús. La hispana popolkanto «La Gepilgrimantoj» tradukita de Julio Mangada Rosenörn! La tuta gazeto tiom impona en sia eteco. Naciaj gazetoj, lernu de HISPANA ESPERANTO-GAZETO!» Jen kial ni devas senti grandan kontenton ĉar nia gazeto estas inda de la famo kiun trafis «Hispana Esperantisto» kaj antaŭe «Homaro» laŭ atestoj de multaj lingvospertuloj (akademianoj) eĉ de la Majstro mem.

Ni dankas al *Literatura Mondo* tian laŭdon pri nia kara gazeto.

PRI BES-ADRESARO

Noto. — La eldonisto de BES-adresaro ĵus sciigas nin ke la rabato pri la eldono de la jarlibro estos nur 40% anstataŭ 50%. Sekve, estas necese pagi po ĉiu adreso unu peseton kaj *kvindek* anstataŭ unu peseton kaj *dudek* centimojn, kaj sendi almenaŭ kvincent adresojn.

Tiuj ciferoj pli pravigas niajn argumentojn de la artikolo BES-ADRESARO de la julia numero.

DIALOGO EN EL CAFE LISBOA

Hace un par de semanas, en la peña esperantista del café Lisboa conversaban varios samideanos acerca de la nueva obra *Amelia kaj Marina*, y uno de ellos, mostrando un ejemplar a un contertulio, que es editor, le preguntó:

—¿Qué dirá usted que cuesta este libro a los heaanos?

El interpelado tomó la obra, examinó concienzudamente la calidad del papel, los fotograbados, lo inmejorable de la presentación, y dijo:

—Solamente por su parte material no le sale al editor por menos de dos pesetas o dos cincuenta. En el puesto del editor yo no la vendería por menos de diez pesetas.

—Pues yo acabo de adquirirla por dos pesetas.

—En tal caso—contestó el interpelado—, el editor pierde dinero.

He aquí una de las labores de H. E. A.: proporcionar a sus asociados libros, como *Amelia kaj Marina*, que tienen señalado un precio, a veces, inferior al de coste.

F. R.

ENLANDA KRONIKO

Santander.—Leemos en la Prensa de esta ciudad, y bajo el título de *Ateneo Popular*, lo siguiente:

«El señalado puesto de honor que ya hoy en día ocupa en las actividades humanas el Esperanto, por sus rápidos progresos y difusión, ha tenido plena confirmación en nuestra ciudad.

Digno exponente de ello es el éxito obtenido en el curso que, organizado por la Sección Esperantista de esta prestigiosa entidad, ha explicado el culto profesor D. Serapio Elvira.

En este curso, que ha durado cuatro meses (clase alterna), fueron matriculados setenta alumnos (cupo máximo), teniendo una nutrida representación el elemento femenino.

Es merecedor de aplauso el interés, la constancia y el aprovechamiento con que la mayoría de ellos han participado en el mismo, destacándose, por su aplicación y progresos alcanzados en el conocimiento del idioma, los siguientes alumnos: Julio Cifrián, Víctor Moro, Eleuterio Merino, Francisco Magriñá y Luis Gil (sobresalientes); Herminia Vallina, Albina Martínez, Matilde González, Angeles Luengo, Julio García, Francisco Casado, Antonio Argos, Manuel Lazaga, Angel Pérez, Mario Campos y Cayetano Gutiérrez (notables); José Luis Cabeza, José San Sebastián, Pedro González, Luis García, Alfonso García y Milagros del Río (aprobados).»

Ni gratulas denove nian samasocianon S-ron. Elvira pro lia nova sukceso.

* * *

Grupo Esperantista de Bilbao.—La sepan julio okazis la ĝenerala jarkunveno kun granda nombro de ĉeestantoj inter kiuj ekzistis eksterordinara entuziasmo.

Oni elektis la jenan komitaton por la nuna jaro: Prezidanto, don Alberto Díez; Vicprezidanto, D. Federico Garrido; Sekretario, don Eduardo Larrouy; Kasisto, D. Eugenio Herrera; Voĉdonantoj: F-no. Felisa Otaola, D. Saturnino Montero y D. Pedro Ch. Aguilar.

Oni aprobis diversajn proponojn por la divastigo de Esperanto tra la provinco kaj kelkajn interesajn proponojn.

La dudeknaŭan junio finis la malgranda somera kurso de tiu-ĉi grupo kun 12 partoprenintoj, kiuj daŭrigas ĉiumerkrede la ellernadon de kelkaj gramatikaj duboj. Ĉiuj grupanoj partoprenas en tiuj klarigoj.

EKSTERLANDA KRONIKO

Vieno.—*Protokolaro pri Internacia Konferenco* «Esperanto en la lernejo kaj la praktikon» estu presota por eluzi la laboron faritan en la Konferenco. La libro enhavos la paroladojn de la aŭstraj ŝtatprezidanto kaj ministro por komerco, la referatojn de landa instruinspektoro d-ro Wollmann (E. kaj la lernejo), prof. de Teknika Altlernejo inĝ. Petritsch (E., scienco kaj tekniko) kaj d-ro inĝ. Wüster (E.-kaj normigo), krome la tutan protokolon kun proponoj kaj decidoj, la liston de la aliĝintaj registaroj, ministerioj, korporacioj, ktp., (ĉirkaŭ 400), kaj la bildojn pri la malfermo en la Viena Parlamento, aŭdienco ĉe la ŝtatprezidanto kaj akcepto ĉe la instruministro, kiun ĉeestis ankaŭ la kanceliero d-ro Dollfuss.

La Protokolaro estos sendata al ĉiuj registaroj en la mondo kaj ĉiu landa organizo, E.-grupo kaj propagandisto posedu ĝin, ĉar ĝi estos la plej bona propagandilo por nia deziro, enkonduki E-on en la lernejon kaj la praktikon.

Internacia Esperanto-Muzeo (Hardenplatz, Neue Burg, Vieno I[a]) preparas adresaron de E.-grupoj kaj E.-rondoj en la mondo, libro aperanta komence de 1935[a]. Eldonistoj afable petas: 1e., adresojn de E. organizoj, grupoj kaj rondoj kun indiko de prezidanto kaj sekretario. 2e., mendo de la libro, kies prezo estas sep respondkuponon poŝtaj, ĝis fino de oktobro; post tia dato, ĝi kostos 12 respondkuponojn. La libro estos necesa al ĉiu, por okulfrape montri ĉe la registraroj, korporacioj, administraroj, k. t. p. la divastigon de E.

IO EL ĈIO

PROBLEMO KUN SES SOLVOJ

Kiamaniere ni gardos 21 oranĝojn en 4 korboj tiel ke en ĉiu korbo estos nepara, malsama kaj unucifera nombro da oranĝoj?

Se ia leganto pensus «neniamaniere», li malpravus, ĉar la problemo havas ses solvojn.

* * *

STRANGAJ FILOJ

. . filo, — mortigas.
. . . filo, — ĉiu homo havas tiun *filon*.
. . . . filo, — kiam havas patron, ne havas patrinon.
. . . . . filo, — flugas, precipe dum nokto.
. . . . . . filo, — mordetas.
. . . . filo, — parenco de la grilo.
. . . . . . filo, — muzikas.
. . . . . filo, — de la familio de la granatarbo.
. . . . filo, — kiam havas patrinon ne havas patron.
. . . filo, — havas dekojn da piedoj.
. . filo, — neniam estas fraŭlo.

La vortoj 4ª, 5ª, 6ª, 7ª kaj 10ª estas en la vortaro Verax.

(*La solvoj, sur la proksima numero.*)

* * *

SOLVOJ DE LA PROBLEMOJ DE LA ANTAŬA NUMERO

Malfacile legebla letero.—Estas du solvoj: 27×37 kaj 77×87. Sed ĉar la cifero 7 estas legebla, ni devas akcepti nur la unuan solvon. Do la nuna nombro de membroj estas 37.

Sendis unu solvon de tiu problemo: Amalia Núñez, el Pamplona; Henriko Albareda, el San Sebastián, kaj Samuel Roca Rodó, el Barcelona.

Kie estas tiuj ranoj?—Krano, ekrano, safrano, membrano, filigrano, jupiterano, kampar'ano (ne *kampa rano*), veterano, soprano, korano, brano.

* * *

LETERKESTO. — H. A., San Sebastián. La BES-adresaro de S-ro. Berger estas tiu pri kiu traktis artikolo de H. E.-G. en julia numero. Se vi sendas la monon kaj la respondajn detalojn, vi ricevos ekzempleron de la eldonota adresaro de 1935 kie aperos via nomo, adreso, k. t. p.